

**RAZSODIŠČE ZA ALTERNATIVNO REŠEVANJE SPOROV ZA VRHNJO
DOMENO .SI**

ODLOČITEV RAZSODIŠČA V PRIMERU

**ARDS2016/83 (jana.si, lady.si, kih.si, eva.si, rozeinvrt.si, prinasdoma.si, lepainzdrava.si,
revijastop.si, revijaobrazi.si, revijaanja.si)**

1. Stranke

Pritožnik: VEČER REVIJE d.o.o., Ulica slovenske osamosvojitve 2, 2000 Maribor
Pooblaščenec pritožnika: BOJANA PRETNAR TODOROVIĆ - ODVETNICA, Dunajska
cesta 106, 1000 Ljubljana, T: 064/122064, E: bojana@pretnar-todorovic.si

Nosilec: SALOMON D.O.O., Papirniški trg 17, 1000 Ljubljana
Pooblaščenec nosilca: mag. Aljaž Plesničar, odvetnik, Odvetniška družba Mihelj in Barbič,
o.p., d.o.o, Prvomajska 28a, 5000 Nova Gorica, T: +386 5 336 57 59, E: pisarna@mbo.si

2. Domene

jana.si, lady.si, kih.si, eva.si, rozeinvrt.si, prinasdoma.si, lepainzdrava.si, revijastop.si,
revijaobrazi.si, revijaanja.si

3. Potek postopka

Pritožnik je v svoji pritožbi z dne 30/6-2016 (elektronska verzija) in 29/6-2016 (pisna verzija) podal zahtevo za odločanje razsodišča v predmetni zadevi. Dne 30/6-2016 je bilo pooblaščenec osebi pritožnika, registrarju in nosilcu sporočeno, da so domene blokirane. Dne 30/6-2016 je bila pritožba posredovana nosilcu domene, ki jo je prejel 1/7-2016. Administrator je dne 21/7-2016 (elektronska verzija) in 22/7-2016 (pisna verzija) prejel odgovor nosilca na pritožbo. Administrator je dne 25/7-2016 pritožniku posredoval odgovor nosilca na pritožbo, ki ga je prejel 29/7-2016. Administrator je dne 29/7-2016 (elektronska verzija) in 1/8-2016 (pisna verzija) prejel dodatno vlogo pritožnika. Dne 1/8-2016 je administrator dodatno vlogo pritožnika posredoval nosilcu skupaj s pozivom k poravnavi. Istega dne je poziv k poravnavi bil posredovan tudi pritožniku. Nosilec je poziv k poravnavi prejel 2/8-2016. Pritožnik pa poziva ni prevzel (pošiljka je bila vrnjena 19/8-2106). Administrator je dne 3/8-2106 (elektronska verzija) in 4/8-2016 (pisna verzija) od pritožnika prejel dopolnitev dodatne vloge pritožnika z dne 29/7-2016. Administrator je dne 4/8-2016 dopolnitev dodatne vloge pritožnika posredoval nosilcu, ki jo je prejel 5/8-2016. Administrator je dne 19/8-2016 pritožnika obvestil o prejemu vrnjene pošiljke (poziv k poravnavi), ki jo je administrator poslal pritožniku 1/8-2016. Dne 22/8-2016 je administrator pozval predsednika razsodišča naj imenuje razsodnika. Slednji je še isti dan za razsodnika določil Boruta Stražišarja. Imenovani razsodnik je dne 22/8-2016 podal izjavo o neodvisnosti in nepristranosti.

4. Navedbe strank

a) Navedbe pritožnika

Pritožnik navaja, da je domena identična ali zamenljivo podobna znamki ali sloganu, veljavnem na območju Republike Slovenije. Ob tem nosilec nima nobene pravice ali pravno priznanega interesa na domeni in da je bila domena registrirana ali se uporablja v slabi veri. Pritožnik navaja, da je imetnik blagovnih znamk v Republiki Sloveniji in sicer znamk: JANA, LADY, KIH, EVA, ROŽE&VRT, PRI NAS DOMA, LEPA IN ZDRAVA, STOP, OBRAZI in ANJA.

Ob tem pritožnik navaja, da je postal imetnik omenjenih blagovnih znamk z 11/4-2016. Nosilec domen naj bi bil imetnik blagovnih znamk le do septembra 2015 in sicer na podlagi pogodbe o finančnem leasingu med nosilcem in prejšnjim imetnikom blagovnih znamk Nova KBM d.d. Po septembru 2015 na nosilec domen omenjenih blagovnih znamk ni smel več uporabljati, saj za njihovo uporabo ni več imel pravne podlage. Pritožnik v zvezi s tem dodatno navaja, da nosilec nima nobene pravice, dovoljenja ali pravno priznanega interesa na blagovnih znamkah, posledično pa tudi ne na domenah.

Pritožnik nadalje navaja, da je trenutni imetnik domen še v avgustu 2015 iz spornih domen preusmerjal uporabnike na domene klonov revij. Ob tem navaja, da v trenutku vložitve pritožbe preusmeritev ni več. Še več, omenjenih domen nosilec trenutno ne uporablja.

Pritožnik zahteva, da se sporne domene iz 2. točke te odločitve prenesejo na pritožnika.

b) Navedbe nosilca domene

Nosilec domene v svojem odgovoru na pritožbi izrecno prereka vse navedbe v pritožbi. Ob tem nosilec v odgovoru loči obdobje do 27/8-2105 in obdobje po 27/8-2105.

Nosilec domene zaradi razjasnitve okoliščin pojasnjuje, da je bila prvotni imetnik teh Znamk družba Delo Revije d.d., od katere je Znamke na javni dražbi dne 11. 8.2011 kupila družba KBM Leasing d.d., ki jih je 11.4.2016 prodala pritožniku. Pri tem so v času, ko je družba KBM Leasing d.d. (torej dne 11.8.2011) Znamke od družbe Delo Revije d.d. kupila, vse obravnavane n zgoraj navedene domene že obstajale, saj jih je upravičeno registrirala družba Delo revije d.d., vendar niso bile predmet javne dražbe z dne 11. 8. 2011. Predmet javne dražbe z dne 11.08.2011 ter nakupa družbe KBM Leasing d.d. so bile zgolj in samo Znamke, ki jih je kasneje družba KBM Leasing d.d. (v nadaljevanju tudi: prejšnji imetnik Znamk) dne 11.4.2016 prodala pritožniku (pri čemer pritožnik napačno navaja, da naj bi bila to družba Nova KBM d.d.). Dodatno je posebej potrebno še izpostaviti, da predmet javne dražbe z dne 11. 8. 2011 tudi niso bile revije oz. kakršnekoli avtorske ali druge pravice, povezane z revijami družbe Delo revije d.d. (torej layout revij, rubrike, ipd.). Posledično prejšnji imetnik Znamk, ki je pritožniku dne 11.4.2016 prodal Znamke, na pritožnika ni mogel prenesti nič drugega kot zgolj in samo Znamke.

Po navedbah imetnika domene tudi niso bile registrirane v slabi veri, saj jih je registrirala oseba, ki je bila tudi nosilec blagovnih znamk (Delo revije d.d.).

Pritožnik navaja, da je zaradi razjasnitve dejanskega stanja pomembno dejstvo tudi, daje zgolj 20 dni po tem, ko je prejšnji imetnik Znamk kupil blagovne znamke, prvotni imetnik Znamk – družba Delo Revije d.d. šla v stečaj. Ker je imel nosilec interes, da bi pridela z izdajanjem revij pod blagovnimi znamkami, katerih imetnik je bil prejšnji imetnik Znamk, je s prejšnjim imetnikom Znamk 31.8.2011 sklenil Pogodbo o finančnem leasingu in pravici licence znamk (v nadaljevanju Pogodba), s katero je od pritožnika odkupil blagovne znamke (tudi sporne Znamke), plačilo za navedene blagovne znamke pa je bilo dogovorjeno na obroke, pri čemer pa je bilo predvideno, da se bo kupnina plačevala v letnih obrokih do 01.09.2018. S plačilom zadnjega obroka bi nosilec postal izključni lastnik blagovnih znamk. Navedeno dejstvo jasno kaže, da s strani nosilca izvedena uporaba obravnavanih domen v času veljavnosti pogodbe ne more predstavljati ravnanj a v slabi veri. Nosilec je bil namreč vse do 27.8.2015 na podlagi Pogodbe zakoniti nosilec pravic iz Znamk, kar priznava tudi pritožnik v četrtem odstavku obrazložitve pritožbe, obenem je v skladu z dogovorom s tedanjim upraviteljem družbe Delo Revije d.d. postal tudi lastnik obravnavanih domen. Poleg navedenega je imel nosilec tudi upravičenje, da bo s plačilom vseh obrokov postal trajni oz. izključni lastnik predmetnih Znamk. Očitno je tedaj, da vse do prenehanja Pogodbe dne 27.08.2015 (kot bo pojasnjeno v nadaljevanju) nosilcu ni mogoče očitati, da bi katerokoli od njegovih ravnanj bilo takšno, da bi mu lahko v povezavi z domenami očitali slabo vero. Nosilec je imel namreč do 27.8.2015 prav vse pravice v zvezi z uporabo prav vseh spornih domen ter prav vseh Znamk, ki so sedaj (od 11. 4. 2016 dalje) v lasti pritožnika.

Da je pritožnik kupil zgolj blagovne znamke izhaja tudi iz 5. točke Vabila k podaji zavezujočih ponudb za nakup blagovnih znamk, ki ga je prejšnji imetnik Znamk, družba KBM Leasing d.d., Skupina Nove KBM - v likvidaciji, objavil na svoji spletni strani in na spletni strani www.finance.si dne 5.2.2016. Iz točke 5. navedenega vabila, na podlagi katerega je pritožnik pridobil Znamke, nedvoumno izhaja, daje predmet prodaje zgolj prenos imetništva in pravic iz Znamk po Zakonu o intelektualni lastnini (ZIL-1) in ne drugih pravic, ki bi bile kakorkoli povezane z Znamkami, kot so zlasti, vendar ne omejene na: podobe medijev, tehnične pogoje za izdajanje medijev, matrice, know-how, arhive, dovoljenja, vključno z vpisom v razvid medijev, internetne domene in drugo. Pri tem je prodajalec tudi izrecno napisal, da teh pravic nima in jih tako ne more prenašati in niso predmet prodaje. Po mnenju nosilca tako ne more biti sporno, da je pritožnik ob nakupu Znamk vedel, da obstajajo obravnavane domene, katerih nosilec je družba Salomon d.o.o. Ljubljana, in ki jih je nosilec upravičeno uporabljal najmanj vse do 27.8.2015, kar pritožnik tudi nedvoumno priznava v četrtem odstavku obrazložitve pritožbe.

Nosilec nadalje navaja, da pritožnik ne more izdajati istih revij temveč lahko vpiše zgolj nove revije v razvid medijev in izdaja nove revije s kupljenimi Znamkami.

Nosilec nadalje v odgovoru navaja, da je, po njegovem mnenju, imel s prejšnjim imetnikom Znamk dejansko sklenjeno pogodbo o prodaji na obroke in da je dejansko bi pri pridobitvi spornih domen nedvomno v dobri veri.

Nosilec navaja, da so pravilne navedbe pritožnika, da so obravnavane domene danes brez vsebine in jih nosilec ne uporablja. Vendar pa nikakor ne drži, da zgolj iz razloga, ker domene vsebujejo zaščitene blagovne znamke pritožnika, to pomeni, da jih ima nosilec v nasprotju s pravili ARDS. Kot je pojasnjeno zgoraj, je nosilec domene pridobil v dobri veri - v obdobju, ko je imel sklenjeno Pogodbo, na podlagi katere bi postal trajni nosilec izpostavljenih registriranih blagovnih znamk. Obenem je domene pridobil od pravne osebe Delo revije d.d., ki je domene registrirala v dobri veri v obdobju, ko je bila sama imetnik Znamk. V zadevi pa je še pomembnejše, da je prejšnji imetnik Znamk v trenutku, ko je kupil Znamke, vedel, da obstojijo tudi sporne domene. Kljub navedenemu pa domen ni kupil. Ravno tako je zelo pomembno dejstvo, da je o tem tudi jasno in nedvoumno v Vabilu k podaji zavezujočih ponudb za nakup blagovnih znamk z dne 5.2.2016 obvestil vse potencialne ponudnike ter tudi pritožnika, ki je kljub temu Znamke kupil. Po mnenju nosilca bi bilo, glede na navedeno, sedaj nepravilno, da bi domene pridobil v tem postopku, de pa sta tako prejšnji lastnik Znamk kot pritožnik ves čas (še pred nakupom znamk) vedela, da obstajajo, pri čemer jih prejšnji imetnik Znamk ni pridobil in jih tako ni mogel prenesti na pritožnika. Nosilec domen tako ne more nositi posledic poslovne odločitve prejšnjega imetnika Znamk, da bo kupil Znamke, domen pa ne. Ko je na podlagi Pogodbe nosilec pridobil pravico do uporabe znamk prejšnjega imetnika Znamk, se je s prejšnjim nosilcem domen (družbo Delo revije d.d.) dogovoril tisto, kar bi se moral že prejšnji imetnik Znamk - od nosilca domen je pridobil domene. pri tem ni dvoma, da je ravnal v dobri veri, saj je domene potreboval zase oz. za potrebe svoje poslovanja v skladu s Pogodbo, ki jo je predhodno sklenil s prejšnjim imetnikom Znamk in je veljala do 27.8.2015, kar je med strankama nesporno.

Po navedbah nosilca pritožnik torej v delu neutemeljeno v večini pa kar vsevprek navaja oz. podaja trditve o kršenju njegovih pravic, pri čemer tovrstnih kršitev niti časovno niti vsebinsko sploh ne opredeli, tako da se nosilec do takšnih pavšalnih navedb sploh ne more opredeliti. Glede na vse zgoraj navedeno je očitno, da nosilec od 27.8.2015 (pa tudi že prej) spornih domen ni uporabljal na protipraven način oz. v slabi veri oz. na način, da bi posegal v pravno priznan interes pritožnika. Pritožnik niti ne pojasni, kdaj naj bi to bilo, kakšna konkretno naj bi bila ta ravnanja ter niti ne predloži relevantnih dokazov.

Po mnenju nosilca ni izpolnjen vsaj ena od kumulativnih zahtev po splošnih pogojih za registracijo domen. Nesporno naj bi bilo, da se obravnavane domene sploh ene uporabljajo (torej se ne morejo uporabljati v slabi veri), se niso uporabljale v slabi veri, ravno tako pa niso bile registrirane v slabi veri, poleg tega pa ima nosilec pravno priznan interes glede obravnavanih domen. Edini interes, ki ga torej očitno zasleduje pritožnik s predmetnim postopkom je blokada in posledično nemožnost prenosa na drugega nosilca.

c) Dodatna vloga pritožnika

Pritožnik v dodatni vlogi ponovno povzema ugotovitve svoje pritožbe. Dodatno pa slabo vero nosilca utemeljuje z ravnanjem nosilca v avgustu leta 2015, ko je sporne domene uporabljal za preusmerjanje na domene novih revij s tem, da je v tem času pričel opuščati izdajanje osnovnih revij pod zaščitnimi blagovnimi znamkami.

5. Ugotovitve senata

Po določbi točke 17.2.1. Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhno domeno .si, pritožnik, ki zatrjuje, da registrirana domena krši katero njegovo pravico, lahko sproži postopek ARDS samo v primerih, ko hkrati zatrjuje:

- da je domena nosilca identična ali zamenljivo podobna njegovi blagovni znamki, veljavni na območju Republike Slovenije, ali firmi, kot izhaja iz sodnega registra v Republiki Sloveniji, ali da krši njeno avtorsko pravico po pravu Republike Slovenije, ali registrirano geografsko označbo, do katere je upravičena po pravu Republike Slovenije, ali posega v njene pravice na osebnem imenu po pravu Republike Slovenije, ali pa posega v drugo njeno pravico, ki je priznana v pravnem redu Republike Slovenije;
- da nosilec nima pravno priznanega interesa glede registrirane domene; in
- da je domena registrirana ali se uporablja v slabi veri.

Po določbi točke 17.3.1. Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhno domeno .si razsodišče odloči, da se domena izbriše ali prenese na pritožnika samo v primeru, če ugotovi, da so pogoji iz tč. 17.2.1 teh Splošnih pogojev dejansko izpolnjeni. Po določbi točke 17.3.2. Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhno domeno .si je razsodišče, pri presoji, ali so pogoji iz tč. 17.2.1. teh Splošnih pogojev izpolnjeni, prosto in ni vezano na nikakršna dokazna pravila. Uporabi lahko katerakoli pravna pravila, načela ali prakso, ki se mu zdijo relevantni, če je to v skladu z javnim redom v Republiki Sloveniji. Ves čas postopka mora razsodišče skrbeti, da je zadoščeno načelu kontradiktornosti.

Pri presoji, ali je domena nosilca identična ali zamenljivo podobna znamki ali sloganu, veljavnem na območju Republike Slovenije, razsodnik ugotavlja, da gre za takšno domeno. Pritožnik je imetnik več registriranih blagovnih znamk v Republiki Sloveniji, ki so navedene s strani pritožnika in za kar pritožnik predložil tudi ustrezne dokaze. Razsodnik ugotavlja, da glede tega dejstva med nosilcem in pritožnikom ne obstaja noben spor. Nosilec celo sam v odgovoru na pritožbo priznava, da ima pritožnik vse pravice, povezane z omenjenimi blagovnimi znamkami in mu jih ne oporek. Razsodnik nadalje ugotavlja, da nosilec domene nima ne osebnega imena ne registrirane firme, ki bi nosila ime pritožnikovih registriranih blagovnih znamk. Nosilec domene niti ne ugovarja, da domene niso identične blagovni znamki.

Pri razsojanju o izpolnjevanju pogoja iz druge alineje točke 17.2.1 Splošnih pogojev je razsodnik izhajal iz vpogleda v register blagovnih znamk in navedb pritožnika in nosilca. Pri

ugotavljanju pravnega interesa tako nosilca kot tudi pritožnika je potrebno izhajati iz vzpostavljenih pravnih razmerij tako pred kot tudi po 11/4-2106. Razsodnik glede tega ugotavlja naslednja nesporna dejstva:

- do 11/4-2016 je bil edini lastnik blagovnih znamk družba KBM Leasing d.d., Skupina Nove KBM - v likvidaciji, ki je bila v register znam tudi vpisana kot nosilec znamk;
- do 27/8-2015 je imel nosilec domene sklenjeno Pogodbo o finančnem leasingu in pravici licence znamk – torej pravico souporabe znamk (ne pa tudi lastništva nad znamkami);
- po 27/8-2015 nosilec domene izgubi pravico souporabe blagovnih znamk;
- že v avgustu 2011 je nosilec domen od družbe Delo Revije d.d. v dogovoru s stečajnim upraviteljem pri odkupu pridobil tudi pripadajoče domene.

Razsodnik ugotavlja, da je prvotni nosilec domene (ki je domeno tudi registriral) – Delo Revije d.d. – imel ustrezen pravni interes za registracijo domen, saj je izdajal revije z zaščiteno blagovno znamko. V nedoločenega dne leta 2011 je prvi nosilec domen – v stečajnem postopku – z nedoločenim pravnim poslom domene prenesel na sedanjega nosilca domene. Nosilec domene namreč ne navaja kakšen je bil sklenjen pravni posel med njim in prvotnim nosilcem domene niti ne prilaga nikakršnih dokazov o tem pravnem poslu. Razsodnik v tem delu tako težko ugotavlja verodostojnost izjav nosilca domene glede njegovega pravnega interesa na spornih domenah do 27/8-2015. Dejstvo nepritožbe pri uporabi domen ter sklicevanje, da je bilo kupcu blagovnih znamk znano, da domene obstajajo in jih kupec blagovnih znamk leta 2011 ni kupil, samo po sebi ne izkazuje obstoj zakonitega pravnega interesa nosilca domene. Razsodnik ob tem opozarja na dejstvo, da gre pri prvotnem izvedenem pridobitelju blagovnih znamk za del bančne skupine, ki mora delovati po zakonu o bankah. Torej lahko družbe sklepajo le bančne posle v skladu z veljavno zakonodajo (kamor sodni finančni leasing in ne prodaja na obroke). Glede na veljavne bančne standarde, banka oz. del bančne skupine ne more pridobivati premoženja, ki ne sodi med materialne pravice (sem sodijo tudi domene).

Razsodnik je vsekakor vezan na ugotavljanje dejanskega stanja v trenutku sprožitve spora in ne na preteklost. Obstoj pogojev po določbi točke 17.2.1. Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhnjo domeno .si se ugotavlja v trenutku sprožitve postopka. Predhodna dejanja pa služijo lahko zgolj kot dokaz ene ali druge stranke v postopku. Glede na to razsodnik ugotavlja:

- da nosilec domen ni izkazal nobenega pravno priznanega interesa glede registriranih domen – vsaj ne po 27/8-2105. Nosilec domen razen navajanja dejstev v samem odgovoru na pritožbo ni predložil nobenega dokaza, da je domene dejansko pridobil po zakoniti poti od prvega nosilca domen. Nosilec domene tako razsodišču ni predložil prav nobenega dokaza iz katerega bi izhajal njegov pravni interes. Še več, nosilec v odgovoru svoj pravni interes primarno utemeljuje z pravico uporabe blagovnih znamk do 27/8-2015 in ne s pogodbo ali sporazumom s prvim nosilcem domene;
- da je po 11/4-2016 pritožnik postal nosilec blagovnih znamk in s tem uživa vse pravno varstvo, ki mu ga kot imetniku blagovnih znamk dajejo predpisi s področja varstva

- intelektualne lastnine kot tudi posamezna samoregulativna pravila (v okvir katerih sodijo tudi Splošni pogoji za registracijo domen pod vrhno domeno .si);
- da je nosilec domene z prekinitvijo pogodbe, katere predmet so bile blagovne znamke, leta 2015 pokazal, da blagovnih znamk ne želi več uporabljati oziroma nima več ekonomskega interesa.

S tem pa v trenutku spora, po mnenju rzsodnika, nosilec domene ni uspel izkazati pravno priznanega interesa glede registriranih domen. Sam namreč ne izdaja revij z omenjenimi naslovi niti ne ponuja drugih storitev, ki bi vsebinsko sodile pod registrirane domene. Na drugi strani pa tudi z predloženo dokumentacijo ni izkazal, da je domene pridobil na podlagi pravnega posla (kar bi izkazovalo njegov pravni interes). Rzsodnik opozarja, da v tem postopku ne veljajo pravila pravnega postopka, kjer naj bi tisti, ki toži dokazoval dejstva. Gre za postopek, kjer je vsaka stranka odgovorna za svojo vlogo ter odgovorna, da ključne navedbe podkrepi z ustreznimi listinskimi dokazi (kjer je seveda to mogoče).

Pri razsojanju o izpolnjevanju pogoja iz tretje alineje točke 17.2.1 Splošnih pogojev je rzsodnik izhajal iz navedb nosilca in pritožnika ter iz predloženih dokazov. Rzsodnik je nesporno ugotovil, da je bila domena registrirana v dobri veri in v skladu z veljavnimi pravili. Torej se je rzsodnik v tem delu usmeril predvsem v odgovor ali se domene uporabljajo v slabi veri. Tudi to dejstvo je potrebno presojati v trenutku vložitve pritožbe. Dobroverna uporaba se lahko v določenem trenutku spremeni tudi slaboverno. Nikakor ne moremo pristati na rešitev, da je pridobljena pravica na področju domen pridobljena za večno. Tako lahko nekdo registrira domeno za katero pa ni registriral ustrezne blagovne sli storitvene znamke ali firme... Če bo nekdo drug kasneje to registriral pri ustreznem registru, potem ima, na podlagi močnejše pravice (znamke, firme), možnost sprožiti postopek tudi na področju domenskih sporov. Nesporno je, da nosilec domen v trenutku spora ni uporabljal. S to neuporabo domen pa tudi utemeljuje, da domen ne uporablja slaboverno. Govori o tem, da jih sploh ne uporablja in zato ni moč govoriti o slaboverni uporabi domen. Rzsodnik v tem delu ugotavlja, da je tudi v danem primeru moč govoriti o uporabi domene. Ne gre sicer za aktivno uporabo domen v smislu uporabe s strani uporabnikov interneta. Gre za uporabo domen v smislu ohranitve določenega tržnega položaja nosilca domen s tem, ko imetniku blagovnih znamk preprečuje uporabo domen z imeni registriranih blagovnih znamk. Nosilec domen namreč sploh ni navedel zakaj bi še imel imetništvo nad registriranimi domenami, ki jih ne uporablja oziroma kakšen je sploh njegov ekonomski interes v zvezi s temi domenami. Rzsodnik ugotavlja, da takšno ravnanje dejansko predstavlja ravnanje zlorabe pravic s strani nosilca domene. Ne nazadnje bi lahko nosilec domen imetniku blagovnih znamk domene ponudil v odkup. Po mnenju rzsodnika gre tako tudi v danem primeru za slaboverno uporabo domene (ki se kaže prav v njeni neuporabi ter omejevanju imetnika močnejše pravice do dostopa do te domene). Rzsodnik tako ugotavlja, da so izpolnjeni tudi pogoji iz tretje alineje točke 17.2.1 Splošnih pogojev.

Na podlagi navedenega je razsodnik sprejel naslednjo

ODLOČITEV:

Pritožbi pritožnika se ugoti in domene

jana.si,
lady.si,
kih.si,
eva.si,
rozeinvrt.si,
prinasdoma.si,
lepainzdrava.si,
revijastop.si,
revijaobrazi.si,
revijaanja.si

se prenesejo na pritožnika.

Pravni pouk:

Po določbi točke 15.4 pravil postopka alternativnega reševanja domenskih sporov pod vrhno domeno SI. zoper odločitev v postopku ARDS ni pritožbe.

dr. Borut Stražišar

R a z s o d n i k

Ljubljana, 30.8.2016